

# Прихована історія сорокового вірша — число дванадцять

## *Число дванадцять*

Jeff Pippenger

2026-05-23

Зазвичай стверджують, що якби п'ятеро людей бачили ту саму автомобільну аварію, то п'ять свідків описали б п'ять різних версій однієї й тієї самої катастрофи; однак сьогодні, в той період часу, коли Святий Дух віднімається від людства, серед цих свідків, без сумніву, були б і ті, хто вигадував би та брехав би про те, що вони бачили, аби підтримати свій особистий світогляд, водночас вважаючи, що чинять добродібно. У прихованій історії є кілька різних ліній пророчої істини, які являють собою різних свідків одних і тих самих подій. У Слові Божому немає жодної неправди, хоча часто трапляється хибне людське тлумачення цих подій; але біблійні свідки цієї історії, правильно розподілені, усі узгоджуються один з одним.

Петро є символом ста сорока чотирьох тисяч у цій історії, і його свідчення представляє поступовий розвиток історії від розчарування 18 липня 2020 року до пробудження 31 грудня 2023 року, далі — як того, хто був залучений до першого випробування зовнішнього видіння, потім до другого випробування внутрішнього видіння, за яким має послідувати лакмусовий тест вогняних куль Нашвілла, аж до підняття прапора для язичників.

Дональд Трамп перебуває в цій прихованій історії як той, хто збурює всіх глобалістів, до яких належать світові глобалісти, Демократична партія та RINO в Республіканській партії. Він виконує пророчі характеристики, пов'язані з образом звіра, будучи воскреслим із політичної смерті як восьмий, що є від семи. Він присутній упродовж усієї прихованої історії, призначений правити тоді, коли «дієвий деспотизм» буде вперше запроваджений у Сполучених Штатах, а потім у всьому світі. Відступницький протестантизм, як відповідник Трампа в двох рогах земного звіра, присутній там в історії Маккавеїв. Різні вияви сили дракона в Організації Об'єднаних Націй і Росії свідчать у цій історії. Папство, як грабіжники народу твого, є там, щоб пов'язати все воедино й утвердити видіння.

Петро — це ви, дорогий читачу. Петро є кандидатом на те, щоб бути серед знамена ста сорока чотирьох тисяч. Петро стоїть посередині, у серединній точці кількох пророчих ліній, вірою входячи до Святого Святих і приймаючи перетворення, що звершується через видіння Христа. Петро перебуває на Горі Преображення, де він має бути преобразжений в образ Христа, тоді як Сполучені Штати формують образ звіра.

«Браття, у нас має бути менше власного «я» і більше Бога. Він вимагає сил Церкви; але значною мірою здібності нашого народу поглинаються негідними предметами. Надто багато часу віддається дріб'язковим уявленням і домаганням. Бог хоче, щоб ми зійшли на гору, увійшли більш безпосередньо в Його присутність. Ми наближаємося до кризи,

яка, більше ніж у будь-який попередній час від початку світу, вимагатиме цілковитого посвячення від кожного, хто назвав ім'я Христа. Божя справа вимагає всього, що є в нас. Але наш народ ніколи не здійснить цього посвячення, доки не зміняться їхні серця. Вони потребують навернення не менше, ніж Петро. Коли вони будуть таким чином оживотворені, Христос зможе сказати їм: «Утверджуй братів твоїх», «Паси вівці Мої», «Паси ягнята Мої»».

«Коли Божественна сила поєднується з людським зусиллям, справа поширюватиметься, немов вогонь по стерні. Бог залучить знаряддя, походження яких людина не зможе розпізнати; ангели виконають працю, звершити яку люди могли б мати благословення, якби не знехтували відповісти на Божі вимоги. Тепер ця праця представлена людині. Чи візьметься вона за неї? Нині перед працівниками є багато дверей, не замкнених і широко відчинених. Чи ввійдуть вони в ці двері? Хто готовий на поклик Владики сказати: “Ось я, Господи, пошли мене”? Македонський заклик доходить до нас у жалібних благаннях з усіх частин світу: “Переїди й допоможи нам”». Review and Herald, December 15, 1885.

Ми маємо прийти на гору й повернутися, як Петро; і коли ми це зробимо, то будемо очищені, як Ісаїя. Це очищення зображене як таке, що звершується тоді, коли Божественна сила поєднується з людським зусиллям. Македонський заклик постає в прихованій історії сорокового вірша.

«Настав час докладати рішучих зусиль у наших містах. Прочитайте Луки 21. Це звістка для цього часу, і вона написана для цього покоління кінця. Ми не повинні дозволити, щоб будь-що стало між нами та працею, яку Бог дав нам виконати. Необхідно докладати особливих зусиль, щоб представити істину тим, хто в містах.

«Нехай не буде втрачено анітрохи часу на те, щоб розбирати інших по кісточках. Усяке суперництво має припинитися. Ми повинні любити як брати. Піднімемося на гору з Богом, щоб повернутися з відблиском слави Божої на нас. Єдине місце, де ми можемо її одержати, — це гора з Богом. Є праця, яку належить звершити, вивчаючи Слово Господнє, як воно відкрите в Його законі. Було багато поверхового читання, але скільки ж справжнього вивчення? Христос жив серед людей і проповідував у світі самі приписи того закону.»

«Діло незабаром буде звершене в праведності. Ми повинні стати наполегливішими й побожнішими у наших зусиллях, щоб довести його до завершення. Настав час, коли ми повинні не лише бути діяльними, але й зосередити цю діяльність так, щоб вона мала дієву силу. Якби ми більше часу проводили на горі з Богом, наша праця була б більш плідною.»

«У наше проповідування має прийти більш переконлива сила. Меч Духа має бути знову нагострений і посланий із силою. Чи візьмемося ми за це як мужі, перед якими стоять усі реальності вічності? Ми прагнемо, щоб сила Святого Духа йшла вперед і завершила Божу працю на землі». Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

Саме на горі, яка є також Найсвятішим місцем, Божественність поєднується з нашою людськістю, і Луки 21 є звісткою для останнього покоління, яке має дати останнє

застереження містам. Застереження містам є працею, яку звершать ангели, якщо ми відмовимося прийти на гору і бути перетвореними на Його образ. Ця праця призначена для міст, бо останнє покоління живе в період, коли мають бути зруйновані «тисячі міст». Пророчий період руйнування міст починається з вогняних куль Нешвілла, і там починається праця застереження, і ця праця визначена в Луки 21. Упродовж років ми неодноразово показували, що Луки 21 є застереженням про іслам третього горя.

У 21-му розділі Євангелія від Луки Ісус простежив історію, починаючи від відкинення давнього Ізраїлю як Божого вибраного народу, далі — через завершення Темних віків папського переслідування, а потім — до знамен, що ввели в історію міллеритського руху. Історія міллеритського руху ілюструє історію ста сорока чотирьох тисяч.

І впадуть від леза меча, і будуть відведені в полон до всіх народів; і Єрусалим буде потоптаний язичниками, аж доки не сповняться часи язичників. І будуть ознаки в сонці, і в місяці, і в зорях; а на землі — збентеження народів у розпачі; море та хвилі шумуватимуть; люди млітимуть від страху й чекання того, що насувається на вселенну, бо сили небесні захитаються. І тоді побачать Сина Людського, Який ітиме в хмарі з силою та великою славою. Луки 21:24–27.

Іван, в одинадцятому розділі Об'явлення, зазначає, що 1 260 років папського правління були пророчо дані «поганам», а Лука зазначає, що в 1798 році час поган сповнився. Потім Христос звернувся до ознак на сонці, місяці й зорях, які позначають міллеритський рух, завершуючи словами: «На землі тривога народів у збентеженні; і море та хвилі ревітимуть; люди мертвіти будуть від страху й чекання того, що насувається на світ». «Тривога народів» у Луки — це «гнів народів» в Об'явленні.

І розгнівалися народи, і прийшов гнів Твій, і час мертвих, щоб були вони суджені, і щоб дати нагороду рабам Твоїм, пророкам, і святим, і тим, що бояться Ймення Твого, малим і великим; і щоб погубити тих, хто губить землю. Об'явлення 11:18.

Божий «гнів» виявляється в семи останніх карах і починається тоді, коли Михаїл постає і завершується час людського випробування. Розгнівання народів є періодом, що веде до завершення часу випробування. Розгнівання народів почалося 11 вересня, коли прийшов іслам третього горя, тим самим позначивши прихід пізнього дощу.

«Я бачила, що гнів народів, гнів Божий і час судити мертвих були окремими й виразно відмежованими, один ішов за одним; також, що Михаїл ще не встав, і що час утиску, якого ніколи не було, ще не розпочався. Народи тепер розгніваються, але коли наш Первосвященик завершить Своє служіння у святині, Він встане, зодягнеться в шати помсти, і тоді будуть вилиті сім останніх кар.»

«Я побачила, що чотири ангели стримуватимуть чотири вітри, доки не буде завершена праця Ісуса в святині, а тоді прийдуть сім останніх кар». Early Writings, 36.

У міллеритській історії розгнівання народів, або, як записав Лука, «смуток народів», було здійснене ісламом.

«У 1838 році Туреччина була втягнена у війну з Єгиптом. Єгиптяни, здавалося, мали всі підстави повалити турецьку владу. Щоб запобігти цьому, чотири великі держави Європи — Англія, Росія, Австрія та Пруссія — втрутилися, аби підтримати турецький уряд».

Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

У 1838 році так зване «східне питання» стрясало народи, а «східним питанням» був іслам, біблійний східний вітер. Історія міллеритів показала, як іслам стрясає народи, а потім Господь приходять у хмарах до Святого Святих, тим самим прообразуючи той час, коли Господь прийде в хмарах під час Свого Другого пришествя. Перед Своїм приходом у хмарах іслам тривожить народи, і саме цю вістку Петрові доручено проголосити містам напередодні знищення «тисяч міст». Період знищення міст починається з вогняних куль Нешвілла.

«О, якби Божий народ мав відчуття неминучої загибелі тисяч міст, що нині майже віддані ідолопоклонству! Але багато хто з тих, хто повинен звіщати істину, обвинувачують і засуджують своїх братів. Коли наверхальна сила Бога зійде на уми, відбудеться рішуча зміна. Люди не матимуть схильності критикувати й руйнувати. Вони не стоятимуть у такому становищі, яке перешкоджає світлу сяяти для світу. Їхня критика, їхні обвинувачення припиняться. Сили ворога шикуються до битви. Попереду — запеклі конфлікти. Згуртуйтеся, мої брати й сестри, згуртуйтеся. Поєднайтеся з Христом. «Не кажіть: змова,... і не бійтеся того, чого вони бояться, і не лякайтеся. Господа Саваота — Його святить; і нехай Він буде вашим страхом, і нехай Він буде вашим трепетом. І буде Він за святиню; але за камінь спотикання і за скелю спокуси для обох домів Ізраїля, за сильце і за пастку для мешканців Єрусалима. І багато хто серед них спіткнуться, і впадуть, і розіб'ються, і заплутаються, і будуть схоплені».

«Світ — це театр. Актори, його мешканці, готуються виконати свою роль в останній великій драмі. Бога втрачено з поля зору. Серед великих мас людства немає єдності, хіба лише тоді, коли люди об'єднуються, щоб здійснювати свої корисливі наміри. Бог споглядає. Його наміри щодо Його бунтівних підданих будуть здійснені. Світ не віддано в руки людей, хоча Бог і допускає, щоб сили сум'яття та безладдя на деякий час панували. Сила знизу діє, щоб спричинити останні великі сцени в цій драмі, — сатана приходять як Христос і діє з усяким обманом неправди в тих, хто зв'язує себе разом у таємних товариствах. Ті, хто піддається пристрасті до об'єднання, виконують плани ворога. За причиною піде наслідок.»

«Беззаконня майже досягло своєї межі. Світ сповнений сум'яття, і незабаром великий жах має прийти на людські істоти. Кінець дуже близький. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром зійде на світ як приголомшлива несподіванка». Review and Herald, September 10, 1903.

«Елементи замішання й безладу» виробляються як плід тієї системи, яку сестра Вайт ототожнює з «вищою освітою», а також визначає як «таємницю беззаконня». Храм Парфенон у Нешвіллі є символом фальшивої освіти, яка нині породжує «замішання й безлад», що «панують якийсь час». Вогняні кулі над Нешвіллем приносяться ісламом, і вони

являють Божий суд над «деревом пізнання добра і зла». Коли Нешвілль буде уражений, починається короткий період проголошення опівнічного крику, який веде до недільного закону, де зла «змова» Ісаї робить свій останній рух, коли світ буде змушений прийняти односвітовий уряд, визначений як образ звіра в Об'явленні 13. Ісаїне означення злої змови узгоджується із запечатленням ста сорока чотирьох тисяч.

Не кажіть: «Змова!» — про все те, про що цей народ каже: «Змова!» І не бійтеся того, чого боїться він, і не жахайтеся. Господа Саваота — Його святить; і нехай Він буде вашим страхом, і нехай Він буде вашим жахом. І Він буде святиною; але каменем спотикання і скелею спокуси для обох домів Ізраїлевих, сіткою та пасткою для мешканців Єрусалима. І багато хто з-поміж них спіткнеться, і впаде, і розіб'ється, і буде впійманий у сітку, і буде схоплений.

Зв'яжи свідчення, запечатай закон серед Моїх учнів. І я буду чекати на Господа, що ховає лице Своє від дому Якова, і на Нього буду покладати надію. Ось я і діти, яких дав мені Господь, — на знаки й на чуда в Ізраїлі від Господа Саваота, що перебуває на горі Сіон. А коли скажуть вам: Звертайтеся до викликачів духів і до чарівників, що шепочуть і мурмочуть, — чи ж не повинен народ звертатися до свого Бога? Чи заради живих — до мертвих? До закону й до свідчення! Якщо вони не говорять згідно з цим словом, то немає в них світла. Ісаї 8:12–20.

Уривок із творів сестри Уайт вказує на те, що період «замішання і безладу» приводить до того, що «сатана приходиться як Христос». Сатана з'являється, видаючи себе за Христа, під час недільного закону.

«Указом, що забезпечуватиме утвердження папства всупереч Законові Божому, наша нація цілковито відокремиться від праведності. Коли протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб ухопити руку римської влади; коли він простягнеться через безодню, щоб потиснути руку спиритизмові; коли під впливом цього потрійного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського й республіканського уряду та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми можемо знати, що настав час дивовижної діяльності сатани і що кінець близький». Testimonies, volume 5, 451.

Період «замішання й безладдя» настає напередодні недільного закону. Безпосередньо перед недільним законом, у часі, прообразом якого були табірні збори в Ексетері та десять днів у горниці перед П'ятидесятницею, сто сорок чотири тисячі мають «згуртуватися, брати й сестри мої, ... з'єднатися з Христом». Запечатання відбувається до недільного закону, і саме в цій історії лиха конфедерація розпочинає свою завершальну працю зі встановлення односвітового уряду.

У час запечатування Христос буде святиною для праведних, але каменем спотикання для нечестивих. Він буде «тенетами та сіткою для мешканців Єрусалима», які є тими «багатьма», що впадуть, але для небагатьох, які запечатані, «Він» буде їхнім «страхом».

«Страху» Божого бракувало Єві, а ті, що мають страх Божий, володіють іншим видом страху, ніж той страх, що сходиться на багатьох, які спотикаються. Ці два види страху позначають тих, хто проходить, і тих, хто не витримує процесу випробування. Ті, хто проходить, запечатаються; ті ж, хто не проходить, представлені числом п'ять, бо вони «спіткнуться, і впадуть, і розіб'ються, і заплутаються в сітці, і будуть схоплені». Час запечатання, який зображено як такий, що настає перед недільним законом, коли є період заміщення й безладу, — це час, коли сповнюється притча про десятьох дів.

Небагатьох, хто запечатані, на відміну від багатьох, що спотикаються, становлять ті, хто «чекають» на Господа, і тим самим ототожнюються з мудрими дівами, які «очікували». Існує також освячене й неосвячене пророче очікування в межах двох класів дів, що відповідає двом видам страху.

«Коли ж барився молодий, задрімали всі та й послули». Зволікання молодого означає плин часу, коли очікували Господа, розчарування та увяну затримку. У цей час непевності інтерес поверхових і недосить відданих невдовзі почав слабнути, а їхні зусилля — послаблюватися; але ті, чия віра ґрунтувалася на особистому знанні Біблії, мали під ногами скелю, якої хвилі розчарування не могли змити. «Задрімали всі та й послули»; один клас — у байдужості та занедбанні своєї віри, інший — терпляче чекаючи, доки буде дано ясніше світло. Проте в ніч випробування останні, здавалося, певною мірою втратили свою ревність і відданість. Недосить віддані й поверхові вже не могли спиратися на віру своїх братів. Кожен мусить стояти або впасти сам за себе». Велика боротьба, 395.

Ті, хто чекають у освячений спосіб, мають бути «знаками та чудами», коли їх буде піднесено як знамено для світу за недільного закону, коли питання дерева пізнання добра і зла являє собою знання «тих, що мають викликачів духів, і ворожбитів, що шепочуть і бурмочуть» та знання, окреслене словами: «до закону та до свідоцтва». Це те саме випробування, що було для Єви й Адама. Чи приймаємо ми освіту, в якій істина змішана й поєднана з оманю, чи стоїмо на «так говорить Господь», бо коли вони не говорять згідно з цим Словом, то це тому, що в них немає світла. Правда й фальшива освіта є однією з головних ліній істини у великій боротьбі між Христом і сатаною. Нашвілл є символом бунту проти Слова Божого так само безсумнівно, як Содом є символом розпусти, а Нью-Йорк — символом економічної могутності Сполучених Штатів, і Пентагон — символом їхньої військової сили.

Петро стоїть на порозі вогняних куль Нешвілла, в Панії та на горі, що являє випробування храму. Він усвідомлює, що лаодикійський адвентизм сьомого дня ось-ось буде докорений і посоромлений, коли впадуть вогняні кулі, і що Нешвілл, Сполучені Штати та світ потребують застереження. Звістка ісламу підтверджує вісників так само, як вогонь, що зійшов на Кармелі, підтвердив, що Ілля був істинним пророком. Проте застереження для Нешвілла — це не просто іслам третього горя, а тим більше не те, який саме тип зброї буде застосовано під час раптового нападу. Застережлива звістка повинна вказати, чому ісламові дозволено принести суд, суд, що започатковує період, упродовж якого буде знищено тисячі

міст. Попереднє визначення того, що іслам здійснить раптовий напад на Нешвілл, підтвердить вісників, але це буде неповним застереженням, якщо воно зробить лише це.

Вогняні кулі Нешвілла є судом Божим, який розпочинає короткий період, що завершується недільним законом, який, як і на початку цього періоду, також є судом Божим. Бог задалегідь сказав Адамові та Єві, у чому полягало випробування і якими будуть наслідки, якщо вони не витримають цього випробування. Сестра Вайт визначає важливість здатності міркувати «від причини до наслідку», а Біблія засвідчує, що «прокляття» без «причини» не прийде.

Як птах, коли блукає, як ластівка, коли літає, — так і прокляття безпідставне не прийде.  
Приповісті 26:2.

Вогняні кулі Нешвілла — це «наслідок» і «прокляття», що приходить. Попереджувальне послання повинно включати «причину». Послання пророка Йони було не просто вказівкою на знищення через сорок днів, але спричинило пробудження й реформацію від царя аж до всього народу. Було виявлено, що цар і його народ відвернулися від своїх злих доріг. Йона сказав їм про прийдешнє знищення, і сказав їм, що воно прийде через їхній нечестивий і злий спосіб життя.

Бо слово дійшло до царя Ніневії, і він устав із престолу свого, і зняв із себе свою одіжку, і покритися веретищем, і сів у попелі. І звелів він проголосити й оповістити по Ніневії за постановою царя та його вельмож, кажучи: Нехай ані людина, ані худоба, ані череда, ані отара нічого не куштують; нехай не пасуться й води не п'ють. Але нехай людина й худоба будуть укриті веретищем, і нехай сильно звивають до Бога; і нехай навернеться кожен від своєї злої дороги та від насильства, що в його руках. Йона 3:6–8.

Іслам є силою сурми, а сім сурм Об'явлення, розділів восьмого по одинадцятий, а також шістнадцятий розділ мають конкретні пророчі характеристики. Перші чотири сурми були судами над імперським Римом за запровадження першого недільного закону в 321 році. Наступні дві сурми були судами над папським Римом за запровадження недільного закону в 538 році. Сім сурм Об'явлення, розділів восьмого по одинадцятий, є прообразом семи останніх кар Об'явлення, розділ шістнадцятий, що є Божим судом над людством за примусове дотримання неділі.

Попереджувальна звістка Нешвілла повинна визначити сліди, що ведуть до недільного закону, і, згідно з пророчим свідченням, суд іде слідом, а не передує причині. Суд є наслідком запровадження недільного дотримання. П'ять свідків прихованої історії сорокового вірша, які ми розглядаємо, подають різні свідчення, але, на відміну від людських свідків, усі пророчі лінії зливаються воедино. Визначення слідів остаточного недільного закону в Сполучених Штатах здійснюється тоді, коли Петро поєднує свідчення Дональда Трампа, щоб пояснити наслідок вогняних куль Нешвілла.

Застереження Нешвілла для світу полягає в тому, що Бог у той момент починає Свій остаточний суд над людьми й народами. Тоді починається період знищення міст і швидко

веде до недільного закону, коли за національним відступництвом іде національна загибель. Потім приходять сатана, щоб уособити Христа, і встановлюється лихий союз, коли десять царів погоджуються віддати своє царство розбійникам із твого народу, які утверджують видіння. Застереження Нешвілла представлене історією, що передуює Нешвіллу, як це показано в тому, що Дональд Трамп створює образ звірові. Звістка Трампа є застережною сурмою, що передуює вогняним кулям Нешвілла.

Ми продовжимо розгляд цих питань у наступній статті.